

15-02-2023 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ Α'

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου.

ᾠχος 4 Πα

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου

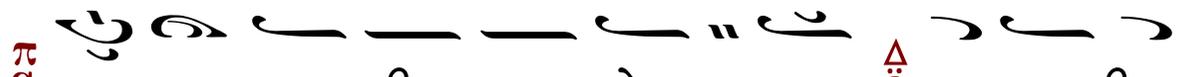
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Τῆ Τετάρτῃ ἙΠαρασκευῇ
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ
ᾠχος 4 Πα

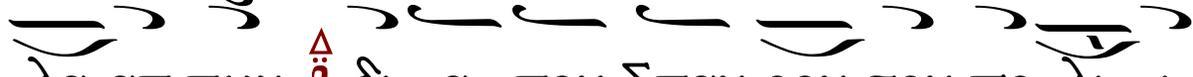
^χ
^π
⁹

 ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου

και ευ λο γησον

 την κληρο νο μι αν σου

^π
⁹

 νι κας τοις βα σι λε ευ σι

 κα τα βαρ

βα α ρων δω ρου με νος
 ^π
⁹
 και το σον φυ

 λα ατ των

 δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

τε ευ μα
 ^π
⁹
 Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τετάρτη πρωί.

Ἦχος α΄.

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἐῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

ἄ
π
9 Ἐῶσον Κυ ρι ε τον λα ον σου Δ

+ και ευ λο γησον Δ την κληρο νο μι αν σου

π
9 νι κας τοις βα σι λε ευ σι Δ κα τα βαρ

βα α ρων δω ρου με νος π
9 και το σον φυ

λα ατ των Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

τε ευ μα

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς. Δόξα σοι.

π
9
C ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε α νη ρε
θ η τυ ραν νις ε πα τη η θ η δυ υ να
μις του εχ θρου ου ου τε γαρ αν θρω πος ουκ
Αγ γε λος αλλ αυ τος ο Κυ ρι ι ος ε σω
σας η μας δο ο ξα α σοι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθετοκίον*

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι, Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Οι την ση ην προ στα σι αν κε κτη με

νοι Αχραν τε ^Δ και ταις σαις ι κε σι αις των δει
νων εκ λυτρου με νοι ^π τω Σταυρω του Υιου
σου εν παντι φρουρου με νοι ^π κα τα χρε ος
σε Παντες ^Δ ευ σε βως μεγαλυ νο ο μεν ^π

*Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν
φιλόανθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης, ἡ ζωὴ
τῶν ἀπάντων. Παράδεισον ἡνέωξας Σωτήρ, τῷ
πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ, καὶ τρυφῆς
κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε.
Δέξαι ὡσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας.
Ἠμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαχνίᾳ σου, μὴ
ὑπερίδης ἡμᾶς.

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν, αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. Τοῦτο γέγονε, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Σταυροθετοκίον

ᾠ θαύματος καινοῦ! ᾧ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀμνάς, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον, ὃ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, πῶς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται;

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἀπλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας Οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα, ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικόν

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι, Φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

^χ
^π⁹
Τας αλ γη δο νας των Α γι ων ας υ
περ σου ου ε πα θον ^Δ ^Α δυ σω πη η θη τι
Κυ ρι ε ^π⁹ και πα σας η μων τας ο δυ νας
^Δ ^Α ι ασαι φι λαν θρω πε δε ο ο με ε θα ^π⁹

Δόξα... Καὶ νῦν...
Τὸν τάφον σου, Σωτήρ

Ἦ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, ἐν δάκρυσιν ἐκραύγαζε, μητρικῶς ἀλαλάζουσα. Πῶς ὑμνήσω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α΄ Ἦχος α΄
Ὁ Εἰρμὸς Χριστὸς γεννᾶται

Πικρᾶς δουλείας ῥυσθεὶς Ἰσραήλ, τὴν ἄβατον διῆλθεν ὡς ἠπειρον, ἐχθρὸν δὲ ὄρων ποντούμενον, ὕμνον τῷ εὐεργέτῃ ἄδει Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρῷ Χριστὲ ἀναρτώμενος, ἀνύψωσας πεσόντα τὸν ἄνθρωπον, καὶ πᾶσαν ἐχθροῦ κατέρραξας, Λόγε τὴν δυναστείαν· ὅθεν τὸ σὸν πάθος ἀναμέλπω, τοῦ παθόντος καὶ παθῶν, λυτρωσαμένου με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς δόξης Κύριος πέφυκας, ὁ δόξη στεφανώσας τὸν ἄνθρωπον, ἀκάνθαις· διὸ κατέστεψαι, τὴν ἀκανθοφοροῦσαν φύσιν ἡμῶν, ὅπως ἀπεργάσῃ, καρποφόρον φυτουργέ, ἐνθέων πράξεων.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρομφαία Πάναγνε τέτρωσαι, τὸ πάθος τοῦ Υἱοῦ σου ὡς ἔβλεψας, αὐτὸν τῇ λόγχῃ

νυττόμενον, καὶ τὴν ἐν Παραδείσῳ κωλυτικὴν,
εἶργοντα ῥομφαίαν, μὴ διδοῦσαν τοῖς πιστοῖς,
τὴν θείαν εἴσοδον.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

ᾠδὴ α΄ Ἦχος α΄

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄγιόν σε τέμενος εὐρών, ὁ ὑπεράγιος
Λόγος ἐσκήνωσεν, Ἄχραντε, ἐν μήτρα σου,
ἁγιασμόν καὶ φωτισμόν καὶ λύτρωσιν, τῶν
ἁμαρτημάτων, τοῖς σὲ τιμῶσι δωρούμενος. (Δίς)

Ἦχος ᾠ Πα

Υπεραγια Θεοτοκε σωσον
η μας

Ἄγιον σε τεμενος ευρων ο υ πε

ραγιος Λογος εσκηνωσεν Ἀχραντε εν

μητρασου αγιασμον και φωτισμον καιλυ

τρωσιν των αμαρτηματων τοις σε τι

μωσιδωρουου μεενοσ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βότρυν ἢ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ἀναπηγάζοντα οἶνον σωτήριον, μέθη σκοτισθέντα με, ἁμαρτιῶν, ὡς συμπαθῆς σωφρόνισον, καὶ πρὸς μετανοίας, ὁδοὺς εὐθείας εἰσάγαγε.

π⁹ Ὑ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας Δ

Δ Βο τρυν η τεκου σα της ζω ης α να πη
γαζον τα οι νον σω τη ριον π⁹ με θη σκο τι σθεν
τα με αμαρτι ων ως συ μπα θης σω φρο νισον
π⁹ και προς με τα νοι ας ο δους ευ θει ας ει
σα α γα γε π⁹

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γνώμη ὀλισθαίνοντα ἀεὶ, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον, καὶ δελεαζόμενον

φρενοβλαβῶς, καὶ τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον, ὅλον
γεγονότα, μὴ ὑπερίδης με, Δέσποινα.

π⁹ Υ̅ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας Δ

Δ Γνω μη ο λι σθαι νον τα α ει και λο
γι σμοις πο νη ροις ε ζελ κο με νον π⁹ και δε λε

α ζο με νον φρε νο βλα βως και τοις εχ θροις ευ
χει ρω τον π⁹ ο λον γε γο νο τα μη υ πε

ρι δης με Δε ε σποι οι να π⁹

ᾠδὴ α΄ . Ἦχος πλ. β΄ . Τοῦ Μηναίου
ᾠς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πεφωτισμένος τῇ θείᾳ καὶ φωταυγεῖ, τοῦ Σωτῆρος χάριτι, τὴν ζοφώδη μου ψυχὴν, δυσωπῶν, Ὁνήσιμε Χριστόν, τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, Μάκαρ διάσωσον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκτινοβόλοις τοῦ Παύλου καταυγασθεῖς, λαμπηδόσιν ἔνδοξε, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλύν, εὐχερῶς διέφυγες, Χριστῶ, χαριστήριον ᾧδὴν, βοῶν Πανόλβιε.

Δόξα...

Θεῖος ἐδείχθης Παμμάκαρ ἱερουργός, καὶ τῶ θείῳ Πνεύματι, διαλάμπων τηλαυγῶς, πανταχοῦ διέδραμες Χριστόν, ἀναγγέλλων εὐσεβῶς, θεομακάριστε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

ᾨραϊσμένη τῶ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεομητορ ἄχραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὑπὲρ νοῦν συνέλαβες ἡμᾶς, τὸν ταῖς θείαις ἀρεταῖς, καταφαιδρύναντα.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ΄. Ἦχος α΄
Ὁ Εἰρμὸς
Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω
θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ πίστει τοῦ Κυρίου,
ὀρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ
μέλπων αἰεὶ. Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν,
στήριξόν με Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡρυξάν σου χεῖρας, Ἰησοῦ μου, καὶ πόδας
οἱ ἄνομοι, τοῦ τῇ παλάμῃ ἀπορροήτως,
διαπλάσαντος πρῶην, Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν
ἄνθρωπον, καὶ διὰ πάθους, παθῶν καὶ φθορᾶς,
πάντας ἀπαλλάξαντος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στήτω ἀνεβόα, Ἰησοῦς ἡ σελήνη καὶ ἥλιος,
τὴν ἐν Σταυρῷ προδιαγράφων, τοῦ παθόντος
Δεσπότη, σαρκὶ τῶν φωστήρων ἔκλειψιν, δι' οὗ
τοῦ σκότους ἀρχαὶ πονηραί,
παρεδειγματίσθησαν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡρα τῇ τοῦ Πάθους, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει

εἰσβλέψασα, εἶδος, Παρθένε, οὐδὲ κάλλος
κεκτημένον, ἐβόας πικρῶς, Ἄγνή, ἀλαλάζουσα·
Οἶμοι! πῶς πάσχεις Υἱέ, ἐκ παθῶν, πάντας
θέλων ῥύσασθαι!

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

ᾠδὴ γ΄. Ἦχος α΄

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεσπότην τεκοῦσα τοῦ παντός, καὶ πάντων οὔσα Δέσποινα, τῆς δεσποτείας νῦν με ἐξάρπασον, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν πανάμωμε· ἐμαυτὸν ἀθλίως γάρ, τούτοις κατεδούλωσα, ῥαθυμία καὶ γνώμης στρεβλότητι. (Δίς)

π̣ ρ̣ Ὑ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας Δ

Δε σπο την τε κου σα του παν τος και παν

των ου σα Δε σποι να π̣ ρ̣ της δε σπο τει ας νυν με

+ ε ζαρ πα σον π̣ ρ̣ των α κα θαρ των πα θων

πα να μω με Δ ε μαυ τον α θλι ως δε Δ του τοις

κα τε δου λω σα Δ ρα θυ μι α και γνω μης στρε

βλο ο τη η τι ^π ₉

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔχουσα αἰεὶ τὸ συμπαθές, ὡς μόνη συμπαθέστατον, καὶ ἀγαθὸν κυήσασα Κύριον, ἀσυμπαθῆ με ὄντα καὶ ἀσπλαγχνον, μοχθηρία φύσεως, μὴ παρίδης, Ἄχραντε, ἀλλ' ἐπίστρεψον σαῖς παρακλήσεσι.

^π ₉ Ὑ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας ^Δ

^Δ Ἐ χου σα α ει το συ μπα θες ^Δ ὡς μο νη
συ μπα θε στα τον ^π ₉ και α γα θον κυ η σα σα
Κυ ριον ^π ₉ α συ μπα θη με ον τα και α α
σπλα γχνον ^Δ μο χθη ρι α φυ σε ως ^Δ μη πα ρι
δης Α χραν τε ^Δ αλλ ε πι στρε ψον σαις πα ρα

κ λ η η σ ε ε σ ι ^π₉

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζάλης με ἀτόπων λογισμῶν, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, καὶ πειρασμῶν, Παρθένε, ἐξάρπασον, καὶ πρὸς λιμένας, ἐνθέους ἴθυνον, καὶ γαλήνης πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ἱκετεύω σε, μόνη Πανύμνητε.

^π₉ Ὑ π ε ρ α γ ι α Θ ε ο τ ο κ ε σ ω σ ο ν
η μ α ς ^Δ₁

^Δ₁ Ζ α λ η ς μ ε α τ ο π ω ν λ ο γ ι σ μ ω ν ^Δ₁ κ ι ν δ υ
ν ω ν τ ε κ α ι θ λ ι ψ ε ω ν ^π₉ κ α ι π ε ι ρ α σ μ ω ν π α ρ θ ε ν ε
+ ε ζ α ρ π α σ ο ν ^π₉ κ α ι π ρ ο ς λ ι μ ε ν α ς ε ν θ ε ο υ ς
^Δ₁ ι θ υ ν ο ν ^Δ₁ κ α ι γ α λ η ν η ς π λ η ρ ω σ ο ν ^Δ₁ τ η ν ε
μ η ν δ ι α ν ο ι α ν ^Δ₁ ι κ ε τ ε υ ω σ ε μ ο ν η π α ν υ

υμνηη τε πρ

Ῥοδὴ γ', τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ,

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναμάτων θείων τῇ πηγῇ, προσπελάσας τὸ στόμα, καὶ τρυφῆς τὸν χειμάρρουν, ἐξ αὐτῆς ἀναλαβῶν, τὸ πρόσωπον τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Ἐνδοξε κατήρδευσας.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεθέξει φέγγους νοητοῦ, φαινότατος ὤφθης, εὐσεβείας λαμπάσι, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, καταφωτίζων λαμπρῶς, τῇ φωσφόρῳ, αἴγλη τοῦ κηρύγματος.

Δόξα...

Ἐλύθης Παύλου τοῖς δεσμοῖς, ἐκ δουλείας τῆς πλάνης, καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ, τῆς χάριτος τιμηθεῖς, Υἱὸς Θεοῦ γεγονώς, κληρονόμος, θεῖος ἀναδέδειξαι.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Δολίως ὄφεις με τὸ πρὶν, ὡς αἰχμάλωτον εἶλε, δι' ἀπάτης ἐρπύσας, διὰ σοῦ δὲ τῆς αὐτοῦ, δουλείας ἀπαλλαγείς Θεομῆτορ, ὕμνοις μακαρίζω σε.

ᾠδὴ γ΄, τοῦ Μηναίου

Ὁ Εἶμος . ᾠχος πλ. β΄

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου».

ᾠχος λ̄, Βου

 Ουκ εστιν Αγιος ως συ Κυριε
 ο Θεος μου ο υ ψωσας το κερας των πι
 στων σου αγαθε και στερεωσας ημας
 εν τη πετρα της ομολογιας σου ου
 ου

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ΄
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Εκ δουλείας τῆς πλάνης ἀπαλλαγείς, ἀπελεύθερος ὤφθης ἐν τῷ Θεῷ, αὐτοῦ δοῦλος γνήσιος, χρηματίσας ἐν χάριτι, κοινωνὸς δεσμῶν δέ, τοῦ Παύλου γενόμενος, διὰ Χριστὸν ἐκτάνθη, ἀδίκως Ἀπόστολε· ὅθεν ἠξιώθης, μαρτυρήσας νομίμως, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Ἱεράρχα Ὁνήσιμε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοί· Πρέσβευε τῷ σῷ Ἰῴω καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα.

ᾠδὴ στ', τοῦ Μηναίου

ᾠχος πλ. β' . Ὁ Εἰρμὸς

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην
καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ
λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

ᾠχος λ' Βου

$\overset{\chi}{\Delta}$ Του βι ου την θα λασ σαν υ ψου με
 νην καθο ρων των πει ρασμων τω κλυ δω νι
 τω ευ δι ω λι με νι σου προσ δρα μων
 βο ω σοι α να γα γε εκ φθο ρας την ζω ην
 μου πο λυ ε λε ε ε ε

Κοντάκιον ᾠχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον

Ως ἀκτὶς ἐξέλαμψας, τῇ οἰκουμένῃ, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παμφαοῦς, Παύλου τοῦ κόσμον φωτίσαντος· διὸ σε πάντες, τιμῶμεν Ὁνήσιμε.

Ὁ Οἶκος

Σὲ ὑπὸ Παύλου τοῦ σοφοῦ, τῆς σάλπιγγος τῆς θείας, τῇ πίστει προσαχθέντα, καὶ λόγῳ φωτισθέντα τῆς ἀληθείας μυστικῶς, καὶ μαρτυρηθέντα ἐπ' ἐργασίᾳ ἀρετῆς, καὶ πίστεως στερρότητι, τίς ἐγκωμιάσαι ἰσχύσει, ὡς ὄντως κατ' ἀξίαν, ἢ τοὺς πόνους εὐφημῆσαι, ἐν οἷς στερρῶς ἔπαυσας τὴν πλάνην; Χρισθεὶς γὰρ Ἱερεὺς ἐν Πνεύματι θείῳ, ἐκ δουλείας κοσμικῆς, καὶ Ἀποστόλων κήρυγμα λαβών, μετέσχεσ καὶ τῶν στεφάνων· διὸ σε πάντες τιμῶμεν Ὁνήσιμε.

Συναξάριον

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι

Ἦπλωσεν Ὁνήσιμος εἰς θλάσιν σκέλη,
Παύλου σκελῶν δραμόντα γενναίους

δρόμους.

Πέμπτη Ὀνησίμου σκέλεα θραῦσαν δεκάτη τε.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαΐωρ αἰκιζόμενος τελειοῦται.

Στίχοι

Μάστιξι πλησθεὶς τὰς ψόας ἐμπαιγμάτων,
Δαυῖδ τὸ ῥητὸν φάσκε, Μάρτυς Μαΐωρ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχοι

Ἀνθρώπινον παρῆλθεν ἀσμένως βίον,
Εὐσέβιος τὸ θαῦμα καὶ τῶν Ἀγγέλων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ η' . Ἦχος πλ. β'

Ὁ Εἰρμὸς

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἦχος λπ Βου

 Ἄι νου μέν ευ λο γού μέν και προ σκυ

 νου μέν τον Κυ ρι ον

 Εκ φλο γος τοις ο σι ι ι οις δρο

 σον ε πη γα σας και δι και ου θυ σι αν

 υ υ δα τι ε φλε ζας α παν τα γαρ δρας

 Χρι στε μο νω τω βου λε σθαι σε υ πε ρυ

 ψου μέν εις παν τας τους αι ω ω να α

 ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός...

Τιμιωτέρα πλ. β' ἤχου.

Ἦχος λ' π' Δι

Στίχος α' $\bar{\chi}$ Δ

Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον Δ και η γαλ λι α σε το πνευ

$\bar{\chi}$ Δ μα μου Δ ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι μου Δ

Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε

Δ ρα φιμ Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν δ την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν δ

Στίχος β' $\bar{\chi}$ δ Δ

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του Δ ι

δου γαρ α πο του νυν ^χμα κα ρι ου σι με

πασαι αι γε νε αι

^Δτην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ

και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φι μ ^Δτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν ⁶την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν ⁶

Στίχος γ' ^χ⁶ ⁶Ο τι ε ποι η σε μοι με

γα λει α ο Δυ να τος ^Δκαι α γι ον

το ο νο μα αυ του ^Δκαι το ε λε ος

αυ του ^χ^Δ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο

βου με νοις αυ τον

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε

ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κουσαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν

Στίχος δ' ^χ ₆ **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα

χι ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ

πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ

των

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δοξοτεραν α συγκριτως των Σε
 ραφιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 γον τεκουσαν ⁶ την ο ον τως Θε ο το κον Σε
 με γα λυ νο με εν ⁶

Στίχος ε΄

⁶ ^χ ^Δ Κα θει λε δυ να στας α πο
 θρονων και υ ψω σε τα πει νους ^Δ πει νων τας

ε νε πλη σεν α γα θων ^Δ και πλου τουν
 τας ε ζα πε στει λε κε νους ^Δ

^Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δοξοτεραν α συγκριτως των Σε
 ραφιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τεκουσαν την ο ον τως Θεο τοκον Σε

με γα λυ νομεεν

Στίχος στ' Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παιδος αυ του μνησθη ναι ε λε ους κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω ω νος

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε

ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

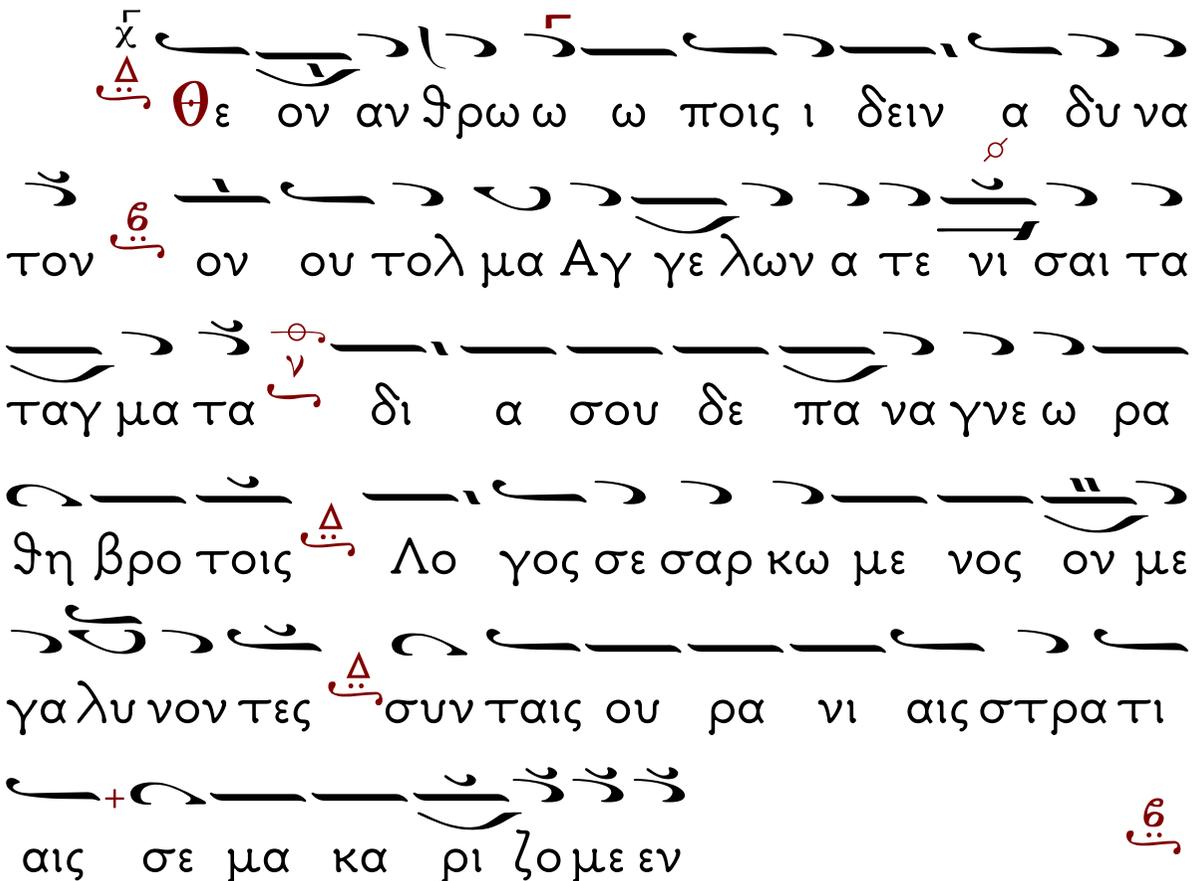
γον τεκουσαν την ο ον τως Θεο τοκον Σε

με γὰ λυ νο με εν

Εἶτα ψάλλεται ὁ Εἰρμός
τῆς 9' ᾠδῆς τοῦ κανόνος .
Ἦχος . πλ . β

Θεὸν ἄνθρωποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
δὲ Πάναγνε, ὥραθη βροτοῖς, Λόγος
σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
οὐρανίαις, στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Θεὸν ἄνθρωποις ἰδεῖν ἀδύνατον
οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ
τάγματα· διὰ σοῦ δε Πάναγνε ὥραθη
βροτοῖς· Λόγος σεσαρκωμένος ὃν
μεγαλύνοντες σὺν ταῖς οὐρανίαις
στρατιαῖς σε μακαρίζομεν

Ἦχος λ̣π̣ Βου

^{π̣}χ̣
^{6̣} **Α** ξι ον ε στινως α λη θως ^Δ μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ε ο το κον ^{6̣} την α ει μα
 κα ριστον και πα να μω μη τον ^Δ και μη τε
 ρα του Θε ου ημων ^{6̣} την τι μι ω τε ε
 ραν τω Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο ζο τε ραν α
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο
 ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν ^{6̣} την ο ον
 τως Θε ο το ο ο κον ^Δ σε με γα λυ υ νο
^{χ̣} με ε εν ^Δ

Ἐξαποστειλάριον
Τοῖς Μαθηταῖς

Μαθητευθεὶς πανόλβιε, Παύλω τῷ Κορυφαίῳ, τῶν Ἀποστόλων πάνσοφε, σὺν αὐτῷ περιῆλθες, τὴν γῆν στηρίζων τῷ λόγῳ, παρειμένας καρδίας, τῇ πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος, καὶ τελέσας τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς, τῷ Χριστῷ παρίστασαι σὺν Ἀγγέλοις, Ἀπόστολε Ὁνήσιμε, ὑπὲρ κόσμου πρεσβεύων.

Θεοτοκίον

Τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, τὸ παράδοξον θαῦμα, νοῦς οὐκ Ἀγγέλων δύναται, οὐ βροτῶν ἐρμηνεῦσαι, ἢ ἐννοῆσαι Παρθένε· τίκτεις γὰρ ἀπορρήτως, Θεὸν τὸν ὑπερούσιον, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς Ποιητὴν, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ οὗ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, καὶ ἡμᾶς Θεοτόκε.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἕρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ἦμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραιεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Ἀἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ότι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ό χορός: Ἀμήν.

Ό Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ό χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ό διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ό χορός: **Σ**οί, Κύριε.

Ό Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ό Ἱερεύς: **Σ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ό χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Ἦχος ♯ Πα

Ὁ ἐν ξύλῳ προσπαγέοντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν
παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα καὶ Δεσπότην,
ὕμνουμέν ἀπαύστως.

^χ_π^ρ
^ρ **Ο** ε τ ο ν ε ν ξ υ λ ω π ρ ο σ π α γ ε ε ν τ α ^Δ **ὁ** και ζω

η ν η μ ι ν π α ρ ε σ χ η κ ο τ α ^π **ρ** ω ς Σ ω τ η ρ α

και Δ ε σ π ο ο τ η ν ^Δ **ὁ** υ μ ν ο υ μ ε ν α π α υ σ τ ω ς ^π **ρ**

Στίχ. α΄. **Ε**νεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποιμνη
γένονεν, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία
Ἐκκλησία, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται, Κύριε
δόξα σοι.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ ^π9 μιὰ
ποιμνη γεγονεν Ἀγγελῶν καὶ ἀνθρώπων καὶ
μιὰ Ἐκκλησία ^π9 οὐρανός καὶ ἡ γῆ
ἀγαλλονται Κυριε δοξαῖ σοι ^π9

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἑμᾶς πανεύφημοι μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ
στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐ διωγμός, οὐδὲ
μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ
ἀπειλοῦν, χωρῖσαι Θεοῦ δεδύνηνται, πόθῳ δὲ
μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις
ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε,
θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως
τῶν πόνων ὑμῶν, μισθὸν ἐκομίσασθε, οὐρανῶν
Βασιλείας κληρονόμοι γέγονατε, ἀπαύστως
πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν

Ἄ Ὑ μας πα νε ευ φη μοι Μαρ
 τυ ρες ου θλι ψις ου στε νο χω ρι ι α ου
 δι ω γ μο ος ου δε μα στι γες ^που θυ μος θη
 ρων ου ζι φος ου δε πυ ρα πει λουν χω ρι ι
 σαι θε ου δε δυ νη νται ^ππο θω δε μα λλον τω
 προς αυ τον ως εν αλ λο τρι ι οις α γω νι
 σα με νοι σω μα σι ^Δτην φυ σιν ε λα θε
 τε θα να α του κα τα φρο νη σαν τες ^πο θεν
 και ε πα ζι ι ως των πο νων υ μων μι
 σθον ε κο μι σα σθε ου ρων Βα σι λει
 ας κλη ρο νο μοι γε γο να τε ^ππρε σβευ σα

α τε υ περ των ψυχων η ημων ^π₉

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῶ σῶ Σταυρῶ παρεστῶσα, Λόγε Θεοῦ ἡ
ἀμνάς, καὶ ἄμωμός σου Μήτηρ, θρηνωδοῦσα
ἐβόα· Πῶς θνήσκεις, ὦ Υἱέ μου, ἐπὶ σταυροῦ;
οἴμοι φῶς μου γλυκύτατον! ποῦ σου τὸ κάλλος
νῦν ἔδου τὸ τῆς μορφῆς, τὸ ὡραῖον παρὰ πάντα
βροτούς;

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

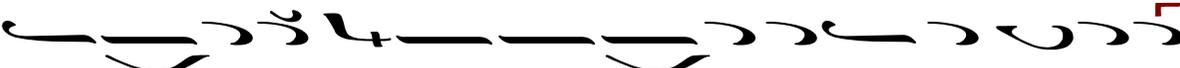
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος 4̣ Πα̣

^Γ_π⁹ **Γ**ωσον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ_Α
 και ευ λο γησον ^Δ_Α την κληρο νο μι αν σου
^π₉ νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ_Α κα τα βαρ
 βα α ρων δω ρου με νος ^π₉ και το σον φυ
 λα ατ των ^Δ_Α δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
^Γ_π⁹ τε ευ μα ^π₉

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. ^Γ_π⁹ ^Δ_Α **Α** α χραν τε

^Γ_π⁹ θε ο το ο κε η εν ου ρα νοις ευ λο
^Γ_π⁹ γη με ε νη και ε πι γης δο ξο λο γου με ε ε
^z νη ^z χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε ^Γ_π⁹ ε ε ^π₉

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος π̣α̣ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
Κυ ρι ε ε λε η σο ο ον

5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

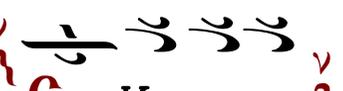
7.
Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

ἄ μ η η ν

Σπχ. α' ἄ γ α θ ο ν τ ο ε ζ ο μ ο λ ο

γ ε ι θ α ι τ ω Κ υ ρ ι ω και ψ α λ λ ε ι ν τ ω ο

ν ο μ α τ ι σ ο υ Υ ψ ι σ τ ε

Γ αι σ π ρ ε σ β ε ι αι σ τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω

τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α ς

Σπχ. β' Γ ο υ α ν α γ γ ε λ ε ι ν τ ω π ρ ω ι

τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ και τ η ν α λ η θ ε ι α ν

σ ο υ κ α τ α ν υ κ τ α

Γ αι σ π ρ ε σ β ε ι αι σ τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω

τερ σωσονημας

Σπχ. γ' **Ο** τι ευφρανας με Κυριε

εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

γοις των χειρων σου αγαλλιασομαι

Γαισπρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπχ. δ' **Ο** τι ευθυς Κυριος ο Θε

ος ημων και ουκ εστιν αδικια

εν αυτω

Γαισπρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεο
τοῦ οὐκοῦ Σωτήρ σωσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δι

Ἄμην

Σπχ. α΄

Ὁ Κύριος ἐβασίλευ
σεν ἐπρεπείαν ἐνεδυσάτο
ἐνεδυσάτο Κύριος δυναμὶν καὶ
περιέζωσάτο

Πρεσβυταῖς τῶν ἀγγέλων σου σωσον ἡ

μας Κύριε

Σπχ. β' ^χ και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

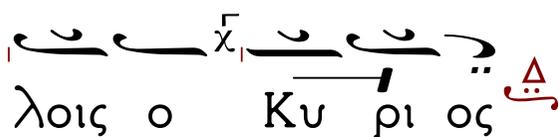

ται

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ' ^χ θαυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θα λασσης θαυ μα στος εν υ ψη

λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' ^χ Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων

Πρε σβει αις των α γιων σου σωσον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να α τω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ΄
Ἦχος Δι

Σπχ. α' ^χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι ημων

^χ Γω στον η μα ας Υι ε Θε ου
εν Α γι οισ θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Σπχ. β' ^χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

^χ Γω στον η μα ας Υι ε Θε ου

εν Α γι οισ θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι

α λ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οισ θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι α λ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χριστω **Γ**ω στον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος **ψ**α λ λ ο ν τ α ς
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

Κοντάκιον

Τῆς Τετάρτης τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆς ἐπωνύμῳ σου καινῆς πολιτείας, τοὺς οἰκτιρομῶς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δ΄

^ⲗ
^ⲁ Ⲡ υ ψ ω θ ς ε ι ς ε ε ν τ ω ς τ α υ ρ ω ε κ ο υ σ ι
^ⲗ
^ⲁ ω ς τ η ε π ω ν υ μ ω ω σ ο υ κ α ι ν η π ο λ ι τ ε ι
^ⲗ
^ⲁ α τ ο υ ς ο ι κ τ ι ρ μ ο υ ς σ ο υ δ ω ρ η σ ε χ ρ ι σ τ ε ο
^ⲗ
^ⲁ θ ε ο ς ε υ φ ρ α ν ο ν ε ν τ η δ υ ν α μ ε ι σ ο υ
^ⲗ
^ⲁ τ ο υ ς π ι σ τ ο υ ς β α σ ι λ ε ι ς η μ ω ν ν ι κ α ς χ ο ρ η

γων αυτοις ^Δκα τα των πολεμιων ⁶την συμ
μα χι αν ε χοι εν την σην ^Δο πλον ει
ρη η νης ^{ζ'}α ητ τη τον τρο ο παι ο ^λχ
ο ον ^Δ

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΗ ΛΕ΄ ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Καθολικῆς Ἀ΄Επιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα **3:21-24, 4:1-11**

Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἄρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολήν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφηταὶ

ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκειται τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι· καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικῆκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν. ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ

ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ΄

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἦχος λη Πα

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κοι Κυ ρι ε

Ἄ μη η η η η ν

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Κοι οι οι οι οι Κυ ρι ε

Κοι Κυ ρι ε ε ε ε ε

Ἄ α α μην

Ἦχος Γ΄τος
λ

 Γ1 ει ει ει ει εις Α α α α

 γι ι ι ος ει ει ει ει εις

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους

 Χρι ι στος εις δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος

 Α α μην

η μω ω ω ν ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ω ν ε εν το ο ο λω ω ω ν σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^χ και πα αν τω ω ν
σου ου των Α γι ω ω ω να μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος 4̣ Πα̣

^λ
^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
 α α α ^π₉

Σπίχος. ^π₉ Ε πι στευ σα δι ο ε λα α
 λη σα ^π₉ ε γω δε ε τα πεινω θην σφο δρα ^π₉

^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π9 Αλ λη λου ού ου ι ι ι ι α
α α α ^π9

Σπίχος. ^π9 **Τ**ι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ **Α**πε ρι πα αν των ^π9 ων αν τα πε δω κε

μει ^π9

^π9 **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π9 και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π9 ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π9 Αλ λη λου ού ου ι ι ι ι α

α α α ^π9

Σπίχος. ^π9 **Τ**ας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου αυτου ^π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π

Στίχος.

^π (Ὡ) Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου ^π δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

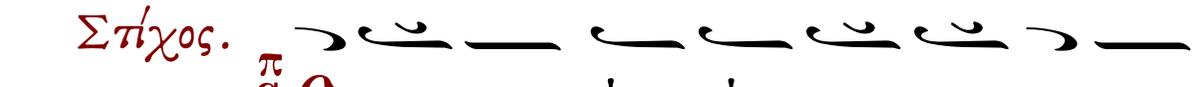

 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

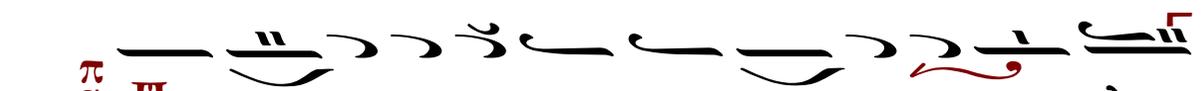
 α α α ^π₉

Στίχος.

^π₉ **Ε** πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ^π₉ ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε ^π₉

^π₉ **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α π
9

Στίχος.

π
9 Θ λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος π
9 και ο Θε ος η μων ε λε

ει π
9

π
9 Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι π
9 και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι π
9 Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α π
9

Στίχος.

π
9 Θ υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου π
9 εν χω ρα ζωων των π
9

^π₉ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ αι ^π₉ και τ ο ο ν ο μ α α Κυ
 υ ρ ι ι ο υ ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μ αι ^π₉ Α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι ι ι α
 α α α ^π₉

Στίχος.

^π₉ **Κ** ο ι θ υ σ ω ^π₉ θ υ σ ι ι ι αν αι νε
 σε ω ς ^π₉ και εν ο ν ο μ α τ ι Κυ ρ ι ο υ ε πι κα
 λε σο μ αι ^π₉

^π₉ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ αι ^π₉ και τ ο ο ν ο μ α α Κυ
 υ ρ ι ι ο υ ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π9 Αλ λη λου ού ου ι ι ι ι α
α α α ^π9

Στίχος.

^π9 Γας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
πο δω σω ^π9 ε ναν τι ον παντος του λα ου
αυ του ^π9 εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου ^π9 εν
με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^π9

^π9 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι ^π9 και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ^π9 ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μαί ^π9 Αλ λη λου ού ου ι ι ι ι α
α α α ^π9

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δί

Ἀ α μην εἶ η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)
 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τον ευ λο γου ου ντα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἦχος Βαρύς Ζω ^λ _ε Πα να γι ι α Δε
 ε σ ποι να ^η υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
^η οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι
 προ φθα σον και λυ τρω σε η μας ^η α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
^η οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ^η παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σ ποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πισ των ^η Κε χα ρι τω με ε νη η ε

πα ακουσον ^πτων πα ρα α κα λου ουν των σε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς ☩ Ζω

ue ~ Μη η κα τα α πι στε ευ της με αν
 θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
 ε σποι να α α α λ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
 του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
 παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

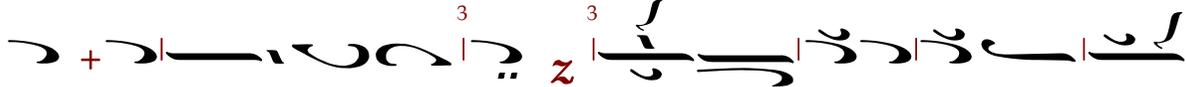
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.